

Τοπικές Σελίδες

ΜΥΝΗΜΑ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Εμπνευσμένες προσκλήσεις

Πρεσβύτερος Έριχ Κοπίσκε, Γερμανία

Πρόεδρος της Περιφέρειας Ευρώπης

Προφήτες του Βιβλίου του Μόρμον προείδαν όχι μόνον την τελική καταστροφή του ίδιου τους του λαού, αλλά επίσης της εποχής μας. Ο Μορόνι είπε: «Μιλώ σε σας σαν να ήσασταν παρόντες, και όμως δεν είστε. Όμως ιδέστε, ο Ιησούς Χριστός σας έχει δείξει σε μένα, και γνωρίζω το τι κάνετε» (Μόρμον 8:35). Ο Μορόνι και άλλοι γνώριζαν για την υπερηφάνεια που θα υπήρχε στον σύγχρονο κόσμο μας – υπερηφάνεια που θα οδηγούσε σε πληθώρα αμαρτιών (βλέπε Μόρμον 8:36, 37).

Οι προφήτες, αρχαίοι και σύγχρονοι, μας υπενθυμίζουν ότι οι λύσεις για καταστροφές, προσωπικές δυστυχίες, αδικίες και τα κακά του κόσμου έγκεινται στο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και τις σωτήριες διατάξεις του. Μας προσκαλούν να επιλέξουμε σήμερα ποιον θα υπηρετούμε (βλέπε Ιησούς του Ναυή 24:15) και μας προτρέπουν να έλθουμε στον Χριστό και να κρατάμε γερά κάθε καλό χάρισμα (βλέπε Μορόνι 10:30).

Το πιο πολύτιμο δώρο μας από τον Θεό – αυτό που μας ξεχωρίζει ως υιούς και θυγατέρες Του – είναι η ελεύθερη βούλησή μας. Μπορούμε να ενεργούμε αφ' εαυτού μας. Εντούτοις, «ο άνθρωπος δεν θα μπορούσε να ενεργεί αφ' εαυτού του παρά μόνο όταν δελεαζόταν από το ένα ή από το άλλο» (Νεφί Β' 2:16). Επειδή πρέπει να υπάρχει αντίθεση στα πάντα, ο κόσμος είναι γεμάτος δελεασμούς. Οι διαφημίσεις, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και το Διαδίκτυο προσφέρουν γρήγορες λύσεις για τα πάντα. Πάρα πολύ συχνά, αυτές οι υποσχέσεις δεν εκπληρώνονται. Εξυπηρετούν τον παροχέα πολύ περισσότερο από τον αποδέκτη και οι άνθρωποι «έχουν τυφλωθεί από την πολυμήχανη πανουργία των ανθρώπων» (Δ&Δ 123:12).

Οι προσκλήσεις που εξαπατούν άλλους γεννώνται από το κακό. Αυτοί είναι οι πειρασμοί που αντιμετωπίζουμε κάθε ημέρα. Το κίνητρο

προς πειρασμό των άλλων είναι πάντοτε η ιδιοτέλεια. Με λεπτούς τρόπους, οι προσκλήσεις του κακού χειραγωγούν και καταναγκάζουν τους ανθρώπους, καταλήγοντας σε πνευματική αιχμαλωσία ή ακόμη και εθισμό.

Ο αληθινός σκοπός και η ευτυχία βρίσκονται στην πρόσκληση που μας απηύθυνε ο Σωτήρας: «Προσκαλεί όλους να έλθουν προς αυτόν και να γευτούν την καλοσύνη του» (Νεφί Β' 26:33). Οι εμπνευσμένες προσκλήσεις εξορκίζουν τους ανθρώπους να κάνουν αυτό που είναι καλό. Όσοι τις απευθύνουν, σέβονται την ελεύθερη βούληση των άλλων και κίνητρό τους είναι η αγάπη.

Ο Νεφί εξήγησε τον ρόλο που παίζουμε στο να απευθύνουμε την πρόσκληση του Σωτήρος: «Μήπως πρόσταξε κανέναν να μη συμμετέχει της σωτηρίας του; Ιδέστε, σας λέω, Όχι. Αλλά την έδωσε δωρεάν για όλους τους ανθρώπους. Και πρόσταξε το λαό του να πείσουν όλους τους ανθρώπους να μετανοήσουν» (Νεφί Β' 26:27). Για να αντιδράσουν στην ανομία, στον πειρασμό και την εξαπάτηση που είναι τόσο διαδεδομένα στον κόσμο μας, όλοι οι άνθρωποι χρειάζεται να λάβουν εμπνευσμένες προσκλήσεις «γεννημένες» από ειλικρινή αγάπη και ενδιαφέρον γι' αυτούς. Καθώς απευθύνουμε αυτές τις προσκλήσεις, πολλοί άνθρωποι θα θελήσουν να τις αποδεχθούν.

Πέρυσι, προσκαλέσαμε όλα τα μέλη στην Περιοχή Ευρώπης να απευθύνουν εμπνευσμένες προσκλήσεις σε μέλη της οικογένειας και φίλους εντός και εκτός της Εκκλησίας. Επαινούμε όλους όσους το έκαναν με πίστη. Εκατοντάδες ζωές έχουν ευλογηθεί, τόσο όσοι απηύθυναν τις προσκλήσεις

**Πρεσβύτερος
Έριχ Κοπίσκε**

όσο και εκείνοι που ανταποκρίθηκαν σε αυτές.

Ένα ζεύγος κάποτε μου είπε πώς ο παππούς της οικογένειάς βαπτίσθηκε ύστερα από πολλά χρόνια αρνήσεων. Μία εγγονή στην ηλικία της Προκαταρκτικής εόρταζε τα γενέθλιά της και ο παππούς της την ρώτησε: «Τι επιθυμείς για τα γενέθλιά σου;» Σκέφθηκε μια στιγμή και είπε: «Εύχομαι να βαπτιζόσουν, παππού!» Ξαφνιάστηκε από την πρόσκληση και είπε κατόπιν, προς έκπληξη όλων: «Εντάξει». Βαπτίσθηκε και λίγο αργότερα ολόκληρη η οικογένεια επισφραγίσθηκε στον ναό.

Μερικές φορές, αρνούμαστε να προσκαλέσουμε, επειδή φοβούμαστε την αρνητική αντίδραση ή έχουμε δοκιμάσει χίλιες φορές πριν και δεν πιστεύουμε ότι οι άνθρωποι θα αλλάξουν. Δεν θα πρέπει να ανησυχούμε για τις αντιδράσεις των άλλων – δεν είμαστε υπεύθυνοι για τον τρόπο αντίδρασής τους. Και δεν θα πρέπει να προεικάζουμε ότι δεν θα αλλάξουν οι άνθρωποι. Ο Πρόεδρος Μόνσον έχει πει: «Οι άνθρωποι αλλάζουν κάθε ημέρα»¹.

Βλέπω αυξημένη ανάπτυξη της Εκκλησίας στην Ευρώπη εξαρτώμενη από την ικανότητά μας να απευθύνουμε εμπνευσμένες προσκλήσεις. Συνεπώς, σας προσκαλούμε πάλι να γίνετε μέρος ενός ειδικού πειράματος τον Ιούνιο. Μελετήστε με προσευχή την αρχή των εμπνευσμένων προσκλήσεων. Συλλογισθείτε την ατομικώς, με την οικογένειά σας και στα μαθήματα της Εκκλησίας. Καθώς μελετάτε και προσεύχεστε, το Πνεύμα θα σας καθοδηγήσει και ονόματα θα σας έλθουν. Θα ξέρετε πώς και σε ποιον να απευθύνετε μία εμπνευσμένη πρόσκληση. Οι άνθρωποι θα ανταποκριθούν στη στοργική σας έκκληση να ακούσουν τους ιεραποστόλους ή να έλθουν μαζί σας στη συγκέντρωση μεταλήψεως.

Η πίστη μας στον Ιησού Χριστό θα αυξηθεί καθώς δίδουμε δυνατές προσκλήσεις σε όσους αγαπούμε. Όταν προσκαλούμε άλλους να έλθουν στον Χριστό, οι εκλεκτοί θα ακούσουν και θα αναγνωρίσουν τη φωνή του Ποιμένος: «Τα δικά μου πρόβατα ακούν τη φωνή μου, κι εγώ τα γνωρίζω· και με ακολουθούν. Κι εγώ δίνω σ' αυτά αιώνια ζωή» (Κατά Ιωάννην 10:27, 28). Η προσευχή μου είναι να απευθύνουμε προσκλήσεις που θα οδηγήσουν τους άλλους στην αιώνια ζωή, η οποία είναι το μεγαλύτερο δώρο όλων. ■

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Τόμας Μόνσον, "To the Rescue," *Ensign*, Μάιος 2001.

Η εμπειρία της οικογένειάς μας με τον «Μήνα προσκλήσεως»

Υπό Λίλαντ Μέιγιαλ

Η Προεδρία Περιοχής μας μάς ζήτησε ως προεδρία πασσάλου να παροτρύνουμε τα μέλη μας να προσκαλέσουν τους φίλους και τους γνωστούς τους σε συγκεντρώσεις και δραστηριότητες της Εκκλησίας. Αποφασίσαμε να καθορίσουμε τον Οκτώβριο ως «μήνα προσκλήσεως» για τον πάσσαλο Άστον της Αγγλίας.

Την Κυριακή 4 Σεπτεμβρίου 2011, ο Πρόεδρος Κέβιν Φλέτσερ, ο Πρόεδρος Μάθιου Πρέστον και εγώ σταθήκαμε στην κορυφή του Χάρτσεντ Πάικ στις 07:00 π.μ. ένα τυπικό φθινοπωρινό πρωινό. Καθώς κοιτούσαμε επάνω από τα όρια του πασσάλου μας, μοιραστήκαμε τις σκέψεις μας για το όραμα που έχουμε γι' αυτόν τον σπουδαίο πάσσαλο. Στεκόμασταν μαζεμένοι πίσω από τον φάρο, προφυλαγμένοι από τον άνεμο και με το κεφάλι σκυμμένο, καθώς ο Πρόεδρος Φλέτσερ προσέφερε μία προσευχή στον Επουράνιο Πατέρα μας για λογαριασμό όλων των μελών του πασσάλου μας. Έδωσε ευχαριστίες και ζήτησε να εκχυθούν οι ευλογίες επάνω στον καθέναν από εμάς καθώς δεσμευόμασταν να κάνουμε τον Οκτώβριο έναν μήνα προσκλήσεως.

Εκείνη την ημέρα έκανα μία προσωπική δέσμευση ότι η οικογένειά μας θα χρησιμοποιούσε τον μήνα Σεπτέμβριο για να προετοιμασθεί για τον μήνα προσκλήσεως. Την επόμενη Δευτέρα είχαμε μία ειδική οικογενειακή βραδιά στην οποία συζητήσαμε το όραμα της οικογένειάς μας να απευθύνουμε προσκλήσεις σε όσους το δυνατόν περισσότερους κατά τη διάρκεια του Οκτωβρίου. Απαριθμήσαμε όσους θα μπορούσαμε να προσκαλέσουμε και τις εκδηλώσεις στις οποίες θα τους προσκαλούσαμε. Κάθε μέλος της οικογένειας συμμετείχε, από το μικρότερο παιδί μας, τη Ρέιτσελ, ηλικίας 5 ετών μέχρι και εμένα. Γράψαμε τον κατάλογο με τα ονόματα και τις εκδηλώσεις σε ένα φύλλο χαρτί και το τοποθετήσαμε στην πόρτα του ψυγείου (η πόρτα που χρησιμοποιείται περισσότερο στο σπίτι).

Κατόπιν προσκαλέσαμε στο σπίτι μας τους πλήρους απασχόλησης ιεραποστόλους μας, τόσο τους πρεσβυτέρους όσο και τις αδελφές. Μοιραστήκαμε ένα μήνυμα μαζί και τους δείξαμε τον κατάλογό μας, ούτως ώστε να προσεύχονταν μαζί μας, προκειμένου να μπορούσαμε να έχουμε επιτυχία στις προσπάθειές μας.

Αποτελέσματα

Η Ρέιτσελ προσκάλεσε τη φίλη της από το σχολείο να παρευρεθεί στην εκκλησία, και η σύζυγός μου, Μπέρνυ, προσκάλεσε τη μαμά της να πάει μαζί της. Η πρόσκληση απερρίφθη – προς το παρόν.

Η Χάνα, ηλικίας 10 ετών, προσκάλεσε τη φίλη της να πάει μαζί της στην εκκλησία. Η Μπέρνυ προσκάλεσε τη μαμά της να παρευρεθεί με την κόρη της. Η φίλη της Χάνα παρευρέθηκε στην εκκλησία και το απήλαυσε. Η μητέρα της ηρνήθη να παρευρεθεί – προς το παρόν.

Την τελευταία Κυριακή του μηνός, η Χάνα προσκάλεσε μία άλλη φίλη στην εκκλησία και η Μπέρνυ προσκάλεσε τη μαμά της. Η μαμά ηρνήθη καλοσυνάτα, αλλά επέτρεψε στην κόρη της να έλθει μαζί μας στην εκκλησία. Απήλαυσε την εμπειρία και ήδη γνώριζε ορισμένα από τα παιδιά της Προκαταρκτικής από το σχολείο.

Η Άμπιγκεϊλ, ηλικίας 13 ετών, προσκάλεσε τη φίλη της να παρευρεθεί σε μία ειδική δραστηριότητα των Νέων Γυναικών που οργάνωσαν οι ιεραπόστολοι. Ήλθε στη δραστηριότητα και απήλαυσε τη βραδιά. Η μαμά της σχολίασε ότι είναι ευτυχής που η κόρη της και η Άμπι είναι φίλες, επειδή γνωρίζει και εκτιμά τα πρότυπα της οικογενείας μας.

Η Άμπιγκεϊλ προσκάλεσε μία άλλη φίλη να παρευρεθεί στην κατασκήνωση Νέων Γυναικών και η τελευταία δέχθηκε. Στην αρχή, στη φίλη της έλειπε το σπίτι της, αλλά παρέμεινε στην κατασκήνωση. Την Πέμπτη το βράδυ, εμείς ως προεδρία πασσάλου παρευρεθήκαμε στην συγκέντρωση μαρτυρίας. Καθένας μας είπε ένα μήνυμα για τη σημασία της αρετής για τις νέες γυναίκες μας και τόνισε πόσο πολύτιμες είναι. Οι νέες γυναίκες προσκλήθηκαν εν συνεχεία να δώσουν τη μαρτυρία τους.

Πράγματι τι υπέροχη εμπειρία ήταν να βλέπεις ως μάρτυρας αυτές τις θυγατέρες του Θεού να

μοιράζονται τα συναισθήματά τους για τον Σωτήρα, το Ευαγγέλιο Του και μεταξύ τους. Προς το τέλος της συγκέντρωσης, η φίλη της Άμπιγκεϊλ σηκώθηκε για να πει πόσο πολύ είχε απολαύσει την κατασκήνωση. Ευχαρίστησε τους πάντες που την έκαναν να αισθανθεί τόσο ευπρόσδεκτη και δεν μπορούσε να συγκρατήσει τα δάκρυά της καθώς τελείωνε με το «Σας ευχαριστώ που με αφήσατε να έλθω». Μετά τη συγκέντρωση, πήγα σε εκείνη, την ευχαρίστησα που ήλθε και της είπα πόσο γενναία ήταν που σηκώθηκε μπροστά σε όλους εκεί. Χαμογέλασε και κατόπιν εξαφανίστηκε μέσα στις αγκαλιές μίας ομάδος νέων γυναικών με δάκρυα στα μάτια τους.

Προσκαλέσαμε αυτήν τη φίλη και τη μητέρα της να έλθουν μαζί μας στην εκκλησία στις 30 Οκτωβρίου, όταν οι νέες γυναίκες μίλησαν σχετικά με την εμπειρία τους στην κατασκήνωση. Τηλεφώνησαν Κυριακή πρωί για να πουν ότι δεν μπορούσαν να έλθουν, αλλά η Άμπιγκεϊλ θα προσκαλέσει τη φίλη της να παρευρεθεί σε μία δραστηριότητα νέων του πασσάλου στο εγγύς μέλλον.

Η Λέα, ηλικίας 15 ετών, προσκάλεσε έναν φίλο σε έναν χορό της Εκκλησίας. Προσκάλεσε επίσης μία φίλη στην κατασκήνωση. Ο πρώτος φίλος πήγε στον χορό με τη Λέα, τον υιό μου τον Νέιθαν και εμένα. Η φίλη της δεν μπορούσε να παρευρεθεί στην κατασκήνωση λόγω άλλων υποχρεώσεων.

Ο Νέιθαν, ηλικίας 17 ετών, δεν είχε κανέναν στον κατάλογο του ψυγείου μας – το σχέδιό του

**Η οικογένεια
Μείγιαλ σε
οικογενειακή
βραδιά**

ήταν να βρει κάποιον. Είχε γίνει στενός φίλος με τους πρεσβύτερους στην περιοχή μας και πήγε μαζί τους σε ένα ραντεβού διδασκαλίας. Ο Νείθαν και οι ιεραπόστολοι συνάντησαν μία οικογένεια πέντε ατόμων, αποτελούμενη από τη μητέρα και τέσσερα παιδιά. Η μητέρα, μία κόρη (ηλικίας 15 ετών) και ένας υιός (ηλικίας 10 ετών) είχαν δεσμευθεί να βαπτισθούν. Στο τέλος του ραντεβού διδασκαλίας, οι πρεσβύτεροι ρώτησαν τον υιό ποιος θα ήθελε να τον βαπτίσει και είπε: «Ο Νείθαν». Όταν πήγα και πήρα τον Νείθαν μετά το ραντεβού, ήταν ενθουσιασμένος, αμήχανος και αισθανόταν τιμή. Είχαμε τέσσερις βαπτίσεις στις αρχές Οκτωβρίου, σε μία εξ αυτών ο υιός μου χρησιμοποίησε την ιεροσύνη του για πρώτη φορά, για να βαπτίσει αυτό το νεαρό αγόρι. Τι ευλογία για μένα ως πατέρα να μπορέσω να είμαι μάρτυρας αυτού του γεγονότος!

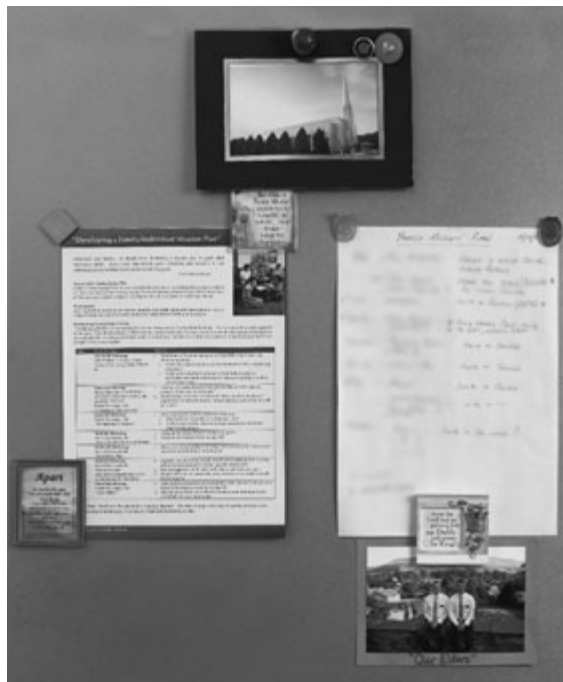
Η σύζυγός μου, Μπέρνυ, προσκάλεσε αρκετές από τις μητέρες των φίλων της κόρης μας να έλθουν στην εκκλησία μαζί μας. Καμία από αυτές δεν έχει αποδεχθεί ακόμη την πρόσκλησή της, αλλά όλες ήταν ευγνώμονες που προσκλήθηκαν.

Όσον αφορά εμένα, προσπάθησα να κανονίσω ένα βράδυ για εμάς ως προεδρία πασσάλου να επισκεφθούμε ορισμένα λιγότερο ενεργά μέλη, αλλά και οι τέσσερις που ελπίζαμε να επισκεφθούμε, ηρνήθησαν την πρόσκληση. Αντ' αυτού, πήγα έναν 22χρονο ερευνητή στο ινστιτούτο, ώστε να συναντήσει συνομηλίκους του. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού είχα τη μεγάλη ευκαιρία να μιλήσω για πνευματικά μαζί του. Απεφάσισε να βαπτισθεί και μου ζήτησε να τελέσω τη βάπτισή. (Οτιδήποτε μπορεί να κάνει ο υιός μου, πρέπει να το κάνω κι εγώ.)

Παρακινήθηκα να απευθύνω μία πρόσκληση σε έναν από τους παίκτες της ποδοσφαιρικής ομάδος που διοικώ και προπονώ, έναν νέο άνδρα 20 ετών. Τον προσκάλεσα να παρευρεθεί στο Αστον, σε μία πνευματική συγκέντρωση για το ταξίδι του Λεχί. Αποδέχθηκε την πρόσκληση και είχα την ευκαιρία, πριν από τη συγκέντρωση, να του διδάξω ορισμένα σχετικά με την Εκκλησία και να του δώσω ένα Βιβλίο του Μόρμον. Ο υιός μου και ο μικρότερος αδελφός μου, οι οποίοι παίζουν επίσης για την ίδια ποδοσφαιρική ομάδα, κάθισαν μαζί με τον προσκεκλημένο μου για να παράσχουν φιλία και συντροφιά. Πριν φύγουμε από την πνευματική

συγκέντρωση, σύστησα τον προσκεκλημένο μου στους πλήρους απασχόλησης ιεραποστόλους με σκοπό να του δώσω την ευκαιρία να μάθει περισσότερα για την Εκκλησία. Πρέπει ακόμη να του μιλήσω σχετικά με το να διδαχθεί από τους ιεραποστόλους, αλλά είπε, καθώς έφευγε: «Ένωσα καλά. Είχε νόημα. Ενδιαφέρομαι».

Η οικογένειά μου είναι για μένα τέτοιο παράδειγμα του αληθινού πνεύματος της προσκλήσεως. Είχαμε κάποιες απογοητεύσεις κατά μήκος της οδού, αλλά έχουν εξαφανισθεί στις επιτυχίες που βιώσαμε. Ο Οκτώβριος ήταν απλώς η αρχή. Τώρα έχουμε το δικό μας οικογενειακό, ιεραποστολικό σχέδιο και άτομα με τα οποία να εργασθούμε. Θα έχουμε περισσότερες ευκαιρίες να απευθύνουμε προσκλήσεις και πιστεύω ότι θα δούμε άτομα να διδάσκονται από ιεραποστόλους, να προοδεύουν σε βάπτισή ή επανενεργοποίηση και να αισθανθούν την αγάπη του Σωτήρος γι' αυτούς. Βλέπω τον ενθουσιασμό στα μάτια της συζύγου και των παιδιών μου καθώς μοιράζονται μαζί μου τις εμπειρίες που είχαμε με την πρόσκληση και γνωρίζω ότι ο Κύριος αγγίζει σιωπηλώς τη ζωή μας. Ιερά πράγματα μάς συμβαίνουν ως οικογένεια καθώς φθάνουμε στο σημείο να καταλάβουμε τις καθημερινές μας ευκαιρίες να προσκαλούμε όλους να έλθουν προς τον Χριστό. ■

**Κατάλογος
προσκλήσεων
στην πόρτα του
ψυγείου**

Κινητοποιώντας το συμβούλιο τομέως να απευθύνει προσκλήσεις

Υπό Τιμπό Κρουσί

Τον περασμένο Απρίλιο, ο τομέας Νοζάν στο Παρίσι της Γαλλίας έλαβε μία επιστολή από την Προεδρία Περιοχής που ζητούσε να αφιερωθεί ο μήνας Ιούνιος στο να κάνουμε «προσκλήσεις». Ο επίσκοπος και οι σύμβουλοί του κατενθουσιάστηκαν με τη δύναμη των υποσχέσεων που περιείχε. Όπως είχε ζητηθεί, διάβασαν την επιστολή στη συγκέντρωση μεταλήψεως. Επανεξέτασαν επίσης στο συμβούλιο τομέως πώς θα μπορούσαν να εφαρμόσουν καλύτερα τον «μήνα προσκλήσεως» στον τομέα τους. Το συμβούλιο τομέως επωφελήθηκε αυτού του αιτήματος και έκανε τα ακόλουθα:

- Την πέμπτη Κυριακή του Μαΐου, η επισκοπική ηγεσία παρουσίασε ένα μάθημα για την πρόσκληση στη συνδυασμένη συγκέντρωση ιεροσύνης και Ανακουφιστικής Εταιρείας.
- Η Προκαταρκτική προετοίμασε μία ειδική περίοδο ανταλλαγής για την πρόσκληση και παρότρυνε όλα τα παιδιά να προσέχουν και να βοηθούν τους πλησίον τους.
- Αμφότερες οι οργανώσεις Νέων Ανδρών και Νέων Γυναικών παρουσίασαν ένα μάθημα για την πρόσκληση.
- Η ομάδα αρχιερέων, η απαρτία πρεσβυτέρων και η Ανακουφιστική Εταιρεία

εργάστηκαν μαζί για να αναθέσουν σε κάθε ενεργό μέλος ένα λιγότερο ενεργό μέλος για να το προσκαλέσει κατά τη διάρκεια του Ιουνίου.

- Ένα αντίτυπο από την επιστολή της Πρώτης Προεδρίας εστάλη σε κάθε μέλος τομέως.
- Κάθε Κυριακή, κάθε οργάνωση έδιδε υπενθυμίσεις για τον μήνα προσκλήσεως.
- Κάθε εβδομάδα, το δελτίο τομέως έκανε αναφορά στον μήνα προσκλήσεως.
- Ζητήθηκε από τους ιεραποστόλους να επισκεφθούν όσο το δυνατόν περισσότερα μέλη και να τα παροτρύνουν να συμμετάσχουν.

Συγκέντρωση συμβουλίου τομέως του τομέως Νοζάν

- Στα μέσα Ιουνίου, η επισκοπική ηγεσία έστειλε ένα ηλεκτρονικό μήνυμα σε μέλη τομέως, προκειμένου να τα ενημερώσει για την πρόοδο του τομέως.
- Τα μέλη τομέως συνέχισαν να ακολουθούν το ιεραποστολικό σχέδιο τομέως τους, το οποίο περιελάμβανε καθημερινή προσευχή ως τομέας για ιεραποστολικές ευκαιρίες.

Ο μήνας Ιούνιος ήταν γεμάτος από θαύματα. Πολλά μέλη είχαν επιτυχία. Ένα από αυτά είπε: «Ο αγρός είναι τόσο λευκός, ώστε οι καρποί πέφτουν κατευθείαν στο χέρι. Απλώς πρέπει να απλώσουμε το χέρι για να τους μαζέψουμε!» Δεν είχαν όλοι επιτυχία, αλλά όλοι αγαλλίασαν που είχαν προσπαθήσει και που είδαν την επιτυχία των άλλων. Στις 26 Ιουνίου, την τελευταία Κυριακή του μηνός, 187 άνθρωποι παρευρέθησαν στη συγκέντρωση μεταλήψεως – περίπου 50% περισσότεροι απ' ό,τι συνήθως. Ως αποτέλεσμα του Ιουνίου, του μηνός προσκλήσεως, οι ιεραπόστολοι ήσαν εις θέσιν να διδάξουν διάφορες οικογένειες. Ορισμένα λιγότερο ενεργά μέλη επέστρεψαν στην Εκκλησία επίσης.

Η Προεδρία Περιοχής έθεσε ένα όραμα με την πρόσκλησή της να «προσκαλέσει» (Παροιμίες 29:18). Η εμπειρία στον τομέα Νοζάν δείχνει ότι όταν ένα συμβούλιο τομέως εργάζεται μαζί, για να πραγματοποιήσει εμπνευσμένες προτροπές, σπουδαία πράγματα όντως πραγματοποιούνται. ■

Σύμπραξη μελών και ιεραποστόλων

Υπό Σάμουελ Κοϊβίστο

ΣΟΦ ΝΟΜΙΝΣ

Οταν μέλη του κλάδου Πόρι στη νοτιοδυτική γωνιά της Φινλανδίας έλαβαν την επιστολή της Πρώτης Προεδρίας που τα προσκαλούσε να κάνουν τον Ιούνιο του 2011 «μήνα προσκλήσεως», απάσθησαν αυτήν την προσπάθεια με όλη τους την καρδιά. Με πνεύμα προσευχής και πίστεως, άρχισαν να προσκαλούν τους φίλους τους, τα μέλη της οικογένειάς τους και τους γνωστούς τους να παρευρεθούν στην Εκκλησία μαζί τους.

Καθ' όλη τη διάρκεια του μηνός Ιουνίου στήριζαν αυτήν την προσπάθεια να προσκαλούν. Αν απερρίπτετο η πρόσκλησή τους, δεν απαντούσαν: «Λοιπόν, απηύθυνα μία πρόσκληση και έκανα το καθήκον μου». Αντιθέτως, εξακολουθούσαν να προσκαλούν καθ' όλη τη διάρκεια του μηνός. Ορισμένα μέλη από την κοινότητα έλαβαν άνω της μίας προσκλήσεως να παρευρεθούν στη συγκέντρωση μεταλήψεως.

Οι πλήρους απασχολήσεως ιεραπόστολοι ανατεθειμένοι στην περιοχή αύξησαν επίσης

Μέλη και ιεραπόστολοι του κλάδου Πόρι

τις προσπάθειές τους να προσκαλούν και διάφοροι άνθρωποι δέχθηκαν. Ζήτησαν τη βοήθεια των μελών και τα μέλη ανταποκρίθηκαν προθύμως. Μετέφεραν με το αυτοκίνητο όσους το χρειάζονταν, θερμώς καλωσόριζαν επισκέπτες και κάθονταν μαζί τους κατά τη διάρκεια των συγκεντρώσεων. Όσοι αποδέχθηκαν την πρόσκληση να έλθουν στην εκκλησία, ένωσαν γνήσια ζεστασιά και αγάπη από τα άτομα στον κλάδο καθώς συμμετείχαν μαζί τους σε λατρεία. Μέλη του κλάδου εργάστηκαν μαζί με τους ιεραποστόλους, για να δημιουργήσουν ευκαιρίες διδασκαλίας. Άνοιξαν τα σπίτια τους σε όσους ελάμβαναν ιεραποστολικά μαθήματα και συνόδευσαν τους ιεραποστόλους στα ραντεβού τους διδασκαλίας.

Υφέρπουσα αυτής της προσπάθειας προσκλήσεως ήταν μία στάση υπακοής, προσευχής, πίστεως και επιμονής από μέρους τόσο των ιεραποστόλων όσο και των μελών. Είχαν πλήρως δεσμευθεί να αποδεχθούν την πρόσκληση της Προεδρίας Περιοχή να προσκαλέσουν. Προσεύχονταν ειλικρινώς, προκειμένου να βοηθηθούν στις προσπάθειες προσκλήσεως και να μάθουν πώς να ευλογήσουν τη ζωή των άλλων, και είχαν πίστη ότι θα ευλογούνταν. Δεν επέτρεψαν σε μία απόρριψη να τους αποτρέψει από το να απευθύνουν προσκλήσεις στους άλλους.

Τα αποτελέσματα των προσπαθειών τους ήσαν ότι την τελευταία Κυριακή του Ιουνίου, αυτός ο κλάδος που έχει κατά μέσο όρο τριάντα έξι μέλη στη συγκέντρωση μεταλήψεως, είχε ένδεκα επισκέπτες από άλλα δόγματα – σχεδόν ένα τρίτο αύξηση στην κανονική τους προσέλευση. Μέσω αυτής της έντονης προσπάθειας, τρία άτομα βαπτίσθηκαν στο Πόρι αυτόν τον χρόνο. Ο μέσος όρος των ραντεβού διδασκαλίας για τους ιεραποστόλους που υπηρετούν στο Πόρι αυξήθηκε από ένα ανά εβδομάδα σε εννέα ανά εβδομάδα μεταξύ Ιουνίου και Νοεμβρίου.

Ο Κύριος έχει πράγματι εκχύσει ευλογίες στους ιεραποστόλους και τα μέλη στο Πόρι. Αυτοί οι καλοί άγιοι προσδοκούν την ημέρα, ευελπιστώντας όχι στο πολύ μακρινό μέλλον, κατά την οποία ο κλάδος Πόρι θα γίνει τομέας Πόρι. ■

Επιζητώντας το Πνεύμα για να απευθύνουμε προσκλήσεις

Υπό Μάσιμο Ντε Φέο

Την περασμένη άνοιξη, η Προεδρία Περιοχής Ευρώπης προσκάλεσε όλα τα μέλη να ακολουθήσουν τη συμβουλή του Προέδρου Τόμας Μόνσον να προσεγγίσουν πρόσφατους νεοφώτιστους, φίλους, γνωστούς και μέλη της οικογένειας και να τους προσκαλέσουν να έλθουν στη συγκέντρωση μεταλήψεως κατά τη διάρκεια του μηνός Ιουνίου. Ο επίσκοπος Γκούλιο Σελεστίνι του τομέως 2 της Ρώμης και η οικογένειά του νήστεψαν γι' αυτήν την πρόσκληση και προσευχήθηκαν σε μία οικογενειακή βραδιά, ώστε να μπορούσαν να ξέρουν ποια οικογένεια θα έπρεπε να προσκαλέσουν.

Οι από κοινού προσπάθειές τους και οι προτροπές του Πνεύματος τους οδήγησαν να προσεγγίσουν μία οικογένεια που ήξεραν για κάμποσο καιρό. Δεν ήταν πολύ κοντά με αυτήν την οικογένεια, αλλά τους ήξεραν αρκετά καλά, ώστε να αισθανθούν πεπεισμένοι ότι θα άκουγαν τουλάχιστον την πρόσκλησή τους.

Ως πρώτο βήμα, ο επίσκοπος προσκάλεσε την οικογένεια να συμμετάσχει μαζί τους σε μία οικογενειακή βραδιά, όπου ένωσε την έμπνευση να τους προσκαλέσει στην εκκλησία. Με λίγο δισταγμό αποδέχθηκαν την πρόσκληση και ήλθαν στην εκκλησία την επόμενη Κυριακή. Η 15χρονη κόρη τους, Βερόνικα, άρχισε να συμμετάσχει με τις Νέες Γυναίκες στις εβδομαδιαίες δραστηριότητές τους, κάνοντας φίλες τόσο τις άλλες νέες γυναίκες όσο και τις ηγέτιδες τους. Λίγο καιρό αργότερα, ο επίσκοπος επισκέφθηκε την οικογένεια με ιεραποστόλους και άρχισε να παίρνει τα μαθήματα.

Ένα πρωινό, η σύζυγος του επισκόπου συνάντησε τη μητέρα αυτής της οικογένειας σε μία λαϊκή αγορά. Όταν ερωτήθηκε γιατί ψώνιζε, η γειτόνισσα απήντησε ότι αγόραζε μία φούστα για να έλθει στην εκκλησία την επόμενη Κυριακή. Είπε ότι είχε παρατηρήσει ότι οι αδελφές στην εκκλησία ντύνονταν με έναν συγκεκριμένο τρόπο και ήθελε να δείξει τον σεβασμό της προς

Η αδελφή
Σελεστίνι και
ο Ρικάρντο
Σελεστίνι με
την οικογένεια
Βάλε και
τον επίσκοπο
Σελεστίνι

ΚΑΛΟΥΝΤΟ ΣΕΛΕΣΤΙΝΙ

τον Κύριο, μιμούμενη αυτές. Η σύζυγος του επισκόπου έτρεξε σπίτι και με δάκρυα κάλεσε τον σύζυγό της, για να του πει ότι ένιωθε σθεναρώς πως αυτή η οικογένεια ήταν έτοιμη για βάπτισι.

Η πρόσκληση να βαπτισθούν έγινε, αλλά μόνο η Βερόνικα δέχθηκε. Την Κυριακή που επικυρώθηκε, ο επίσκοπος την ερώτησε αν θα ήταν πρόθυμη να πάει στον ναό, προκειμένου να αισθανθεί το Πνεύμα και να κάνει βαπτίσεις για τους νεκρούς. Τέσσερις εβδομάδες αργότερα, παρευρέθηκε στον Ναό της Ελβετίας με τους νέους του πασσάλου. Κατά την επιστροφή της, η Βερόνικα είπε στους γονείς της πόσο ευτυχισμένη ήταν που πήγε στον ναό και κατέθεσε μαρτυρία για το Πνεύμα που είχε αισθανθεί εκεί. Προφανώς συγκινήθηκαν από τη μαρτυρία της.

Οι γονείς προσκλήθηκαν να παρευρεθούν σε μία ειδική συγκέντρωση, όπου προβλήθηκαν διάφανερες από διάφορους ναούς. Ο επίσκοπος τους προσκάλεσε να σκεφθούν ότι οι οικογένειες θα

είναι μαζί για πάντα, τη σημασία του ναού στη δημιουργία αιώνιων οικογενειών και τον Ναό της Ρώμης που κατασκευάζεται γι' αυτόν ακριβώς τον σκοπό. Είδαν τις φωτογραφίες, ένιωσαν τη δύναμη του Πνεύματος καθώς σκέπτονταν πως θα μπορούσαν να είναι ενωμένοι για όλη την αιωνιότητα και απεφάσισαν να βαπτισθούν. Τώρα μετρούν τις ημέρες μέχρι να μπορέσουν να επισφραγισθούν στον ναό.

Όλα αυτά συνέβησαν, επειδή ένας επίσκοπος και η οικογένειά του εμπνεύστηκαν να απευθύνουν μία πρόσκληση σε μία οικογένεια, η οποία ήταν στον κύκλο επιρροής τους. Πιστεύω ότι αυτή είναι μία μεγάλη μαρτυρία για τον συνδυασμό του να ακολουθούμε τη συμβουλή του προφήτη, να ασκούμε πίστη στον Κύριο, να αγαπούμε τους ανθρώπους, να τους περιβάλλουμε και να τους εναγκαλιζόμαστε με τους βραχίονες της οικογένειας της Εκκλησίας και να τους βοηθούμε να αισθάνονται το πνεύμα του ναού. ■